

NORGES HØYESTERETT

D O M

avsagt 15. februar 2021 av Høyesterett i avdeling med

dommer Bergljot Webster
dommer Aage Thor Falkanger
dommer Per Erik Bergsjø
dommer Arne Ringnes
dommer Cecilie Østensen Berglund

HR-2021-301-A, (sak nr. 20-147966STR-HRET)
Anke over Borgarting lagmannsretts dom 30. juni 2020

I.

A

(advokat Marius Oscar Dietrichson)

mot

Påtalemyndigheten

(statsadvokat Stein Vale)

II.

Påtalemyndigheten

(statsadvokat Stein Vale)

mot

A

(advokat Marius Oscar Dietrichson)

S T E M M E G I V N I N G

(1) Dommer **Falkanger:**

Sakens spørsmål og bakgrunn

- (2) Saken gjelder inndragning av utbytte ved ulovlig drift av pokerklubb. Spørsmålet er særlig om utgifter skal komme til fradrag.
- (3) A startet i desember 2015 en pokerklubb i et leid lokale i Oslo sentrum, kalt X. Driften hadde et profesjonelt preg, med syv spillebord, utarbeidet reklamemateriell og egne internettsider. Klubben holdt åpent seks dager i uken fra klokken 18 til det ikke lenger pågikk spill. Om lag 30 personer var engasjert i ulike stillinger, og det ble servert alkohol der uten skjenkebevilling. Virksomheten var registrert som enkeltpersonforetak, men det ble ikke ført regnskap, trukket skatt eller innbetalt merverdiavgift.
- (4) Driften opphørte da politiet og Lotteritilsynet aksjonerte mot flere pokerklubber i Oslo 1. mars 2018 – blant annet mot X.
- (5) Statsadvokatene i Oslo tiltalte 15. januar 2019 A for å ha arrangert pokerspill uten nødvendig tillatelse fra Lotteritilsynet, jf. lotteriloven § 17 andre ledd, jf. § 6 første ledd, jf. straffeloven § 15, salg av alkohol uten skjenkebevilling, jf. alkoholloven § 10-1 første ledd, jf. § 3-1 første ledd, jf. straffeloven § 15 og oppbevaring av alkohol som ikke var fortollet, jf. tolloven § 16-1, jf. § 16-4, jf. straffeloven § 15.
- (6) Oslo tingrett avsa 8. april 2019 dom med slik domsslutning:
- «1. A, født 00.00.1984, dømmes for overtredelse av lotteriloven § 17 annet ledd, jf. § 6 første ledd, jf. strl §15, alkoholloven § 10 - 1 første ledd, jf. § 3 - 1 første ledd, jf. strl § 15 og tolloven § 16 - 1, jf. § 16 - 4, jf. strl § 15 til fengsel i 120 -etthundreog tyve- dager, jf. straffeloven § 79 bokstav a).

Fullbyrding av 90 – nitti – dager av straffen utsettes med en prøvetid på 2 – to – år jf. straffeloven § 34.

Varetekt kommer til fradrag med 2 -to- dager, jf. straffeloven § 83.
  - 2. A, født 00.00.1984, dømmes til inndragning av 500 000 -femhundretusen- kroner, jf. straffeloven § 67 første ledd.
  - 3. A, født 00.00.1984, dømmes til inndragning av 7 pokerbord, 3 flatskjermer, 1 bærbar PC, 1 LG mobiltelefon, 4 poser og 1 eske med sjetonger, samt reklameprodukter for 'X' og 'Y' jf. straffeloven § 69 første ledd, bokstav c), jf. § 75 første ledd.
  - 4. A, født 00.00.1984, dømmes til inndragning av 44 liter vin og 7 liter brennevin, jf. straffeloven § 69 første ledd, bokstav b), jf. § 75 første ledd.»
- (7) Både påtalemyndigheten og A anket dommen til Borgarting lagmannsrett. Påtalemyndighetens anke gjaldt straffutmålingen og størrelsen på inndragningsbeløpet. As

anke gjaldt saksbehandlingen, skyldspørsmålet, straffutmålingen og størrelsen på inndragningsbeløpet.

- (8) Lagmannsretten henviste ankene over straffutmålingen og inndragningen til ankebehandling. For øvrig ble ankene nektet fremmet.
- (9) Borgarting lagmannsrett avsa 30. juni 2020 dom med slik domsslutning:
- «1. I tingrettens dom, slutningens post 1, endres straffen til fengsel i 6 – seks – måneder. Fullbyrding av 120 – etthundreogtjue – dager av straffen utsettes med en prøvetid på 2 – to – år jf. straffeloven § 34. Varetektsfradraget er 2 – to – dager.
  - 2. I tingrettens dom, slutningens post 2, endres inndragningsbeløpet til 1 000 000 – enmillion – kroner.»
- (10) Både påtalemyndigheten og A har anket over størrelsen på inndragningsbeløpet. A har i tillegg anket over straffutmålingen. Høyesteretts ankeutvalg besluttet 26. oktober 2020 at ankene skulle fremmes til behandling i Høyesterett.
- (11) Den 21. januar 2021 trakk A anken over straffutmålingen, og denne delen av saken ble hevet 25. januar 2021. Tilbake står da ankene over inndragningsbeløpet.

Mitt syn på saken

Rettslige utgangspunkter

- (12) Med mindre annet følger av særlovgiving, gjelder straffeloven § 67 for alle straffbare handlinger, jf. straffeloven § 1. Bestemmelsen får derfor anvendelse på de handlinger A er dømt for.
- (13) Paragraf 67 første og andre ledd lyder slik:
- «Utbytte av en straffbar handling skal inndras. I stedet for utbyttet kan hele eller deler av utbyttets verdi inndras. Inndragning foretas selv om lovbrøteren manglet skyld etter § 20, eller ikke utviste skyld. Ansvar etter bestemmelsen her kan reduseres eller falle bort i den grad inndragning vil være klart urimelig.
- Som utbytte regnes også formuesgode som treer istedenfor utbytte, avkastning og andre fordeler av utbytte. Utgifter kommer ikke til fradrag. Kan størrelsen av utbyttet ikke godtgjøres, fastsettes beløpet skjønnsmessig.»
- (14) Bestemmelsen gir altså klar anvisning på at det er bruttoverdien som skal inndras. Utgifter kommer ikke til fradrag. Som jeg kommer tilbake til, må eventuelle reduksjoner skje etter lempningsregelen i første ledd fjerde punktum.
- (15) Forsvarer har anført at loven her ikke kan tas helt på ordet. Han har særlig vist til at lovens forhistorie viser at en rekke utgifter må trekkes fra for å kunne komme frem til hva som etter lovens hovedregel utgjør utbytte. Først når det er gjort, kommer lempningsregelen til anvendelse.

- (16) Jeg er ikke enig i dette. Et slikt syn er i strid med lovens klare ordlyd. At loven her skal tas på ordet, fremgår av forarbeidene. Jeg nøyer meg med å vise til merknadene til § 67 i Ot.prp. nr. 90 (2003–2004) side 461 der det heter:

«Etter annet ledd annet punktum kommer utgifter ikke til fradrag. Det vil si at bruttoutbyttet skal inndras. For eksempel skal det ikke gis fradrag for ervervsutgifter, generalomkostninger til driften av en ulovlig virksomhet eller reiseutgifter. Fremstår det som klart urimelig at utgifter ikke kommer til fradrag, kan unntaksregelen i første ledd fjerde punktum benyttes.»

- (17) Dersom utgifter skal trekkes inn i vurderingen av inndragningens størrelse, må det altså skje gjennom lempningsregelen i første ledd fjerde punktum. At dette er riktig forståelse av § 67, fremgår også av Rt-2015-184 avsnitt 19:

«Ordlyden er altså klar: Det er brutto utbytte, uten fradrag for eventuelle utgifter, som skal inndras, med mindre dette vil være 'klart urimelig'.»

- (18) Avgjørelsen gjelder straffeloven 1902 § 34, men som det fremgår av Ot.prp. nr. 90 (2003–2004) side 460, ble innholdet i den bestemmelsen videreført ved någjeldende § 67.

- (19) Etter dette er det klart at dersom inndragningsansvar skal reduseres eller falle bort på grunn av utgifter som lovbryteren har pådratt seg for å gjennomføre den straffbare handlingen, må det skje gjennom lempningsregelen i første ledd fjerde punktum.

- (20) Jeg går så over til å se nærmere på hvordan lempningsregelen skal forstås.

- (21) I formuleringen «klart urimelig» ligger at det skal være en høy terskel for å la ansvaret reduseres eller falle bort etter lempningsregelen. I forarbeidene til straffeloven 1902 § 34 er bestemmelsen beskrevet som en «snever unntaksregel», jf. Ot.prp. nr. 8 (1998–1999) side 64. Videre heter det på side 65:

«Unntak fra hovedregelen om obligatorisk inndragning bør bare gjøres når utbyttet er forbrukt og den siktede har en svak økonomi. Men det er ikke meningen at det uten videre skal gjøres unntak i slike tilfeller. Når allmenne hensyn taler for inndragning, og i gjentakelsestilfeller, bør inndragning normalt skje selv om utbyttet ikke er i behold og siktede har svak økonomi. Men etter departementets syn bør ikke unntak være helt avskåret i slike tilfeller; man bør ha en snever sikkerhetsventil også her.

Jo mer man er i kjerneområdet for inndragning av utbytte, desto mer skal det til før inndragningsansvaret bør reduseres. ...

I annet ledd foreslår departementet en regel om at utgifter ikke kommer til fradrag ved beregningen av utbyttets størrelse. Unntaksregelen i første ledd annet punktum åpner for at det likevel kan gjøres fradrag. Departementet forutsetter at de retningslinjer som Høyesterett har trukket opp etter gjeldende rett, fortsatt vil være relevante. I tilfeller hvor Høyesterett har innrømmet fradrag for utgifter, kan det være aktuelt å redusere inndragningsansvaret selv om utbyttet er i behold.

Forslaget i første ledd første og annet punktum er stort sett en kodifikasjon av Høyesteretts praksis. ... »

- (22) Departementet understreker altså at lempningsregelen bare bør brukes der utbyttet er forbrukt og den domfelte har svak økonomi, men også i slike tilfeller skal det en del til for å fravike hovedregelen. Videre fremholdes det at jo mer man er i kjerneområdet for inndragning av utbytte, desto mer skal det til før lempning bør skje. Det fremgår dessuten at praksis om hvilke fradrag som ble godkjent under tidligere regler – som bygget på et nettoprinsipp – fortsatt er av betydelig relevans. Om dette viser jeg til Rt-2015-184 avsnitt 20-23:

«Lovhistorikken og forarbeidene til lovendringen i 1999 viser imidlertid at det ved vurderingen av om det vil være 'klart urimelig' å inndra utbyttet uten fradrag for utgifter, må legges vekt på om de utgiftene det dreier seg om, er utgifter til erverv av gjenstander med en lovlig omsetningsverdi.

Før 1999 var lovens utgangspunkt at det bare var netto utbytte som kunne inndras. I praksis var det likevel slik at man ikke gjorde fradrag for utgifter til erverv av gjenstander som ikke hadde noen lovlig omsetningsverdi, typisk narkotika. Som det fremgår av NOU 1996:21 Mer effektiv inndragning av vinning side 32-33, var dette begrunnet i formålet med inndragningsreglene: Lovbrudd skulle ikke lønne seg. Det burde da ikke spille noen rolle om en person som drev med omsetning av narkotika eller andre ulovlige varer, ble pågrepet før eller etter at varene var solgt. Skjedde pågripelsen før salget, var det jo klart at selve varene kunne inndras i medhold av straffelovens § 35 uten noen kompensasjon for anskaffelsesomkostningene. Da burde vedkommende heller ikke få fradrag for disse omkostningene – og altså i realiteten bli holdt skadesløs – om pågripelsen først skjedde etter ytterligere lovbrudd, nemlig salget, og gjenstand for inndragning følgelig var inntektene av salget.

Dersom gjenstandene hadde lovlig omsetningsverdi, fulgte man imidlertid lovens hovedregel om inndragning bare av netto utbytte, for eksempel ved salg om lovlig fremstilt og anskaffet alkohol til mindreårige eller uten nødvendig tillatelse.

I NOU 1996:21 ble det foreslått å beholde utgangspunktet om inndragning av netto utbytte, men med inndragning av brutto utbytte i henhold til etablert praksis. Dette ble snudd da forslaget ble fulgt opp i Ot.prp.nr.8 (1998–1999). Her fikk straffeloven § 34 den utforming som senere ble vedtatt, med bestemmelsen i annet ledd annet punktum om at utgifter ikke kommer til fradrag. Unntaket i første ledd annet punktum om reduksjon eller bortfall dersom full inndragning ville være klart urimelig, kom dermed til å dekke både fradrag for utgifter og lempning av andre grunner, for eksempel domfelles svake økonomi.»

- (23) Førstvoterende gjengir så en del fra Ot.prp. nr. 8 (1998–1999) side 65 og 66 om fradrag for utgifter, før han fortsetter slik i avsnitt 26:

«Jeg forstår dette slik at når utgiftene gjelder anskaffelse av gjenstander med en lovlig omsetningsverdi, er det – på bakgrunn av tidligere praksis – nærliggende å anse det for 'klart urimelig' å nekte fradrag, men at det likevel er større rom enn tidligere for å se helt eller delvis bort fra utgiftene også i slike tilfelle.»

- (24) Som nevnt var ikke straffeloven § 67 ment å innebære noen endring i forhold til straffeloven 1902 § 34.
- (25) Avgjørelsen gir ikke anvisning på absolutte regler for hvilken betydning pådratte utgifter skal ha i vurderingen av om inndragning vil være «klart urimelig», men den gir noen viktige retningslinjer. Det fremgår særlig at det skal mye til før det kan gjøres fradrag for

utgifter til anskaffelse av gjenstander som ikke har lovlig omsetningsverdi. Derimot er det nærliggende å anse det for «klart urimelig» å nekte fradrag for gjenstander med lovlig omsetningsverdi. Men det er altså større rom enn tidligere for å se helt eller delvis bort fra også slike utgifter.

- (26) Uttalelsene i avgjørelsen er rettet mot anskaffelse av gjenstander, men jeg legger til grunn at synspunktene vil være relevante også for andre typer erverv – blant annet ved leie av lokaler eller ansettelse av arbeidskraft.
- (27) I mange tilfeller vil det være vanskelig for påtalemyndigheten og domstolene å klarlegge hvilke utgifter lovbrøyteren har pådratt seg. Ikke sjelden vil man bare ha domfeltes egne opplysninger om dette. Dersom utgiftene anses relevante for inndragningen, må det i slike situasjoner utøves et skjønn, jf. § 67 andre ledd tredje punktum, som må få tilsvarende anvendelse.
- (28) Jeg oppsummerer med at lempningsregelen er en snever unntaksregel. I den skjønsmessige vurderingen av om inndragningsansvaret vil være klart urimelig, må det legges vekt på om den straffbare handlingen er i kjerneområdet for inndragningsordningen. Lemping bør da i utgangspunktet bare skje der utbyttet er forbrukt og domfelte har dårlig økonomi. Utgifter knyttet til den kriminelle aktiviteten kan trekkes inn i vurderingen der disse gjelder erverv av formuesgoder med lovlig omsetningsverdi. Også i slike tilfeller må det imidlertid foretas en konkret vurdering.

Den konkrete vurderingen

- (29) Jeg går så over til å se på om inndragningen bør reduseres eller falle bort i denne saken. Spørsmålet er i hvilken grad inndragningskravet overfor A vil være «klart urimelig», jf. lempningsregelen i § 67 første ledd fjerde punktum.
- (30) Tingretten har beskrevet pokerklubben slik:

«Klubben åpnet i desember 2015. Tiltalte forklarte at det var rundt 100 personer som møtte opp på åpningskvelden. Deretter var klubben åpen 6 kvelder uken (mandag til lørdag) fra klokken 1800 til det ikke lengre pågikk spill.

Det var i alt 7 spillebord i lokalene. Bordene var nummerert fra 1 til 7 og hadde X logo på selve bordplaten. Den enkelte spillekveld var det en person som hadde ansvaret for rydding, rengjøring, mat, oppdatering av facebook etc., samt oppgjøret for kvelden. Denne personen ble kalt 'floor'. Floor fikk 200 kr. per time i betaling fra klubben. I tillegg var det en kortutdeler (dealer) ved hvert spillebord. Dealeren fikk 150 kr. pr. time, pluss tips. Tiltalte forklarte at det var ca. 30 personer som jobbet for betaling på X. Disse personene fikk jevnlig vakter og det ble satt opp vaktlister.

...

Tiltalte forklarte at hver pokerkveld ble startet med turnering. Ved turneringer betaler spillerne en viss sum for å være med, stort sett mellom 300 og 800 kroner, men innsatsen kunne være opptil 2000 kroner. Alle spillerne får like mange sjetonger. Innsatsen kalles 'buy-in'. 100-200 kroner av innsatsbeløpet pr. spiller gikk til klubben, resten til premiepotten. Ved såkalte freeze-turneringer, er spilleren ute av turneringen når sjetongene er tapt. Det var imidlertid også vanlig med turneringer der spillerne

kunne kjøpe seg inn igjen i turneringen. Uansett pågår turneringsspillet til en spiller sitter igjen med alle sjetongene og dermed premiepotten. Det vil derfor bli spilt mange hender før det står igjen en vinner og en turnering kan vare i mange timer.

Etter hvert som spillere ble slått ut av turneringen, gikk de stort sett over til å spille 'cash-game'. Ved cash-game bytter spillerne penger i sjetonger med korresponderende valør og kan veksle inn igjen sjetongene til penger når de ønsker eller kjøpe nye sjetonger underveis. Tiltalte har forklart at spillerne kunne sette en 'cap', altså en grense for seg selv på hvor mye de kunne tape på cash-game på en enkelt kveld. De ville da bli passet på slik at de ikke fikk kjøpe mer sjetonger når de hadde nådd 'capen'. Flere vitner støtter tiltalte på dette punkt og retten legger også her tiltaltes forklaring til grunn. 5% av potten i et cash-game gikk til klubben (rake). Hvor mange som spilte cash-game varierte og var avhengig av hvor mange som kom og spilte turneringen. Retten finner ut fra tiltalte og vitnenes forklaring det bevist at det ble spilt cash-game de aller fleste kveldene pokerklubben var åpen. Allerede på åpningsdagen ble det arrangert cash-game.

Det er på det rene at det også ble solgt alkohol og mat til spillerne. Alkoholen var forholdsvis rimelig og salget var ikke spesielt innbringende. Det er også på det rene at alkoholen som ble beslaglagt var kjøpt i utlandet og ikke var fortollet. X hadde heller ikke skjenkebevilling.

Det er noe uklart hvor mye X hadde i omsetning på en gjennomsnittlig kveld. Tiltalte har forklart at det siste året før rassiaen den 1. mars 2018, var det rundt 40 spillere på mandager, raken kunne være fra ca. 10 000 til 17 000 kroner. Det var normalt ca. 25-40 spillere på tirsdager, 10-20 spillere på onsdager og torsdager var omtrent som onsdager. Fredager var populære med 80-100 spillere og raken kunne være fra 10 000 til 30/40 000 kroner. Lørdager var også populære pokerkvelder. Tiltalte forklarte at i begynnelsen var det ikke så mange spillere, fordi klubben var ikke så godt kjent. Klubbens omsetning i begynnelsen var derfor noe lavere enn det aktor har lagt til grunn.

Aktor har anslått en brutto omsetning på minst 8 millioner kroner i den perioden pokerklubben drev sin virksomhet. Aktor har ved sin vurdering anslått en rake på gjennomsnittlig 10 000 kroner pr kveld i hele perioden for cash-game og ca. 1000 kroner i inntekt til klubben for turneringer. Tiltalte mener at dette gjennomsnittet bare gjaldt siste året, da klubben var godt innarbeidet og de hadde mye folk. Retten finner det bevist utover enhver rimelig tvil at aktors beregning ikke angir en for høy brutto omsetning. ... En samlet vurdering av disse bevisene beviser utover enhver rimelig tvil at en gjennomsnittlig rake i perioden på ca. 10 000 kroner og gjennomsnittlig bruttoinntekt til klubben på ca. 1000 kroner pr. kveld for turneringer ikke er overvurdert. Tvert imot tyder dokumentene på at omsetningen sannsynligvis var en del høyere. Retten legger derfor aktors vurdering av den samlede omsetningen til grunn.»

- (31) Høyesterett har ikke grunnlag for å fravike denne beskrivelsen, og jeg legger derfor til grunn at pokerklubben hadde en omsetning på minst åtte millioner kroner. Utgangspunktet etter § 67 første ledd første punktum, jf. andre ledd andre punktum, er at dette beløpet skal inndras.
- (32) Som både aktor og forsvarer har anført, vil imidlertid et så omfattende inndragningsansvar være «klart urimelig». Ansvarer må derfor reduseres etter lempningsregelen i § 67 første ledd fjerde punktum. Spørsmålet er hvor mye ansvarer skal reduseres med.

- (33) Ved denne vurderingen tar jeg utgangspunkt i at saken ligger i kjerneområdet for inndragningsbestemmelsen. Det dreier seg om ulovlig økonomisk virksomhet, med betydelig omsetning. Selv om også andre faktorer kan ha gjort seg gjeldende, må det legges til grunn at virksomheten hovedsakelig har vært motivert av et ønske om profitt.
- (34) Videre må det være klart at det dreier seg om alvorlig kriminalitet. Driften av pokerklubben har bidratt til å motarbeide formålet med lotteriloven, som er å forebygge negative sosiale konsekvenser av lotterier, herunder virkningene av slike pengespill som vår sak gjelder, jf. lotteriloven § 1 a. Ved sin virksomhet har A utsatt en rekke personer for risiko for økonomisk tap og ødeleggende spillavhengighet. At det ble servert alkohol til gjestene, er i denne sammenhengen skjerpene. Selv om det må legges til grunn at klart påvirkede spillere ble nektet servering, er det nærliggende at alkoholen svekket spillernes vurderingsevne. Jeg legger også vekt på at mange spillere fikk låne penger til spill, og at om lag 100 spillere etter hvert fikk problemer med å gjøre opp for seg.
- (35) Som det vil ha fremgått, vil det i rimelighetsvurderingen kunne tas hensyn til utgifter domfelte har hatt i forbindelse med den straffbare virksomheten – forutsatt at det dreier seg om utgifter til erverv av formuesgoder med lovlig omsetningsverdi. Jeg legger derfor vekt på at en del av omsetningen er brukt til å betale husleie. På grunnlag av politiets gjennomgang av As bankkonto kan det legges til grunn at leien i den aktuelle perioden utgjorde om lag en million kroner. Ut fra samme gjennomgang kan det videre legges til grunn at A også har hatt utgifter til erverv av diverse formuesgoder som har lovlig omsetningsverdi. Også disse utgiftene bør trekkes inn i vurderingen.
- (36) Derimot legger jeg ikke vekt på at hun har hatt utgifter til å lønne ansatte. Som det vil ha fremgått, dreier det seg om arbeid uten arbeidskontrakter og der hverken skatt eller arbeidsgiveravgift er betalt. Jeg legger heller ikke vekt på utgiftene til erverv av alkohol til skjenking på klubben, idet denne ble anskaffet fra utlandet og brakt inn i landet ufortollet.
- (37) Jeg kan heller ikke se at det bør tas hensyn til at diverse gjenstander som ble brukt i virksomheten, er inndratt, jf. punkt 3 i tingrettens domsslutning. På dette punkt nøyer jeg meg med å vise til NOU 1996:21 punkt 4.5.3.4 tredje avsnitt.
- (38) Ved den nærmere vurdering av hvor mye av ansvaret som skal lempes, legger jeg til grunn at det meste av utbyttet synes å være forbrukt – og at A nå ikke sitter igjen med særlig store verdier. Akkurat hvor mye det dreier seg om, er det imidlertid vanskelig å vite sikkert. Det er også usikkert hvor mye hun har tatt ut av verdier mens virksomheten pågikk. Forsvarer har gjort gjeldende at den lønnen hun innmeldte til skattemyndighetene – til sammen om lag 400 000 kroner etter skatt – er et naturlig utgangspunkt for inndragningen. Jeg finner det imidlertid klart at hennes opplysninger til skattemyndighetene ikke kan tillegges slik betydning for utmålingen av inndragningsbeløpet.
- (39) Uansett legger jeg til grunn at As økonomi nå synes å være nokså svak, med nærmere en million kroner i kredittkortgjeld. Inndragningen bør ikke settes så høyt at det vil gjøre henne ute av stand til å klare seg økonomisk i fremtiden. Hun er imidlertid en relativt ung kvinne og har sin arbeidskraft i behold. På denne bakgrunn mener jeg at både tingretten og lagmannsretten har redusert ansvaret for mye når de har konkludert med en inndragning på henholdsvis 500 000 og en million kroner, dvs. 6,25 og 12,5 prosent av bruttoutbyttet.

- (40) Etter en samlet vurdering er jeg kommet til at inndragningen skal settes til to millioner kroner.
- (41) Aktor har gjort Høyesterett oppmerksom på at det er en feil i tiltalebeslutningens post I og tingrettens domsslutning punkt 1, idet hjemmelsrekken begge steder skulle vist til lotteriloven § 17 andre ledd jf. første ledd. Han har også pekt på at henvisningene i tiltalens post II og tingrettens domsslutning punkt 1 til alkoholloven § 3-1 første ledd om salg av alkohol er uriktig. Siden domfellelsen gjelder skjenking, skulle det ha vært henvist til lovens § 1-4a. Aktor har anmodet Høyesterett om å rette opp feilen. Forvarer har ikke hatt innvendinger til dette. I tråd med aktors anmodning blir feilen rettet opp i domsslutningen.
- (42) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. I tingrettens dom, domsslutningens punkt 1, gjøres den endring at A dømmes for overtredelser av lotteriloven § 17 andre ledd, jf. første ledd, jf. § 6 første ledd, jf. straffeloven § 15, og alkoholloven § 10-1 første ledd, jf. § 1-4a, jf. straffeloven § 15. Angivelsen av overtredelsen av tolloven forblir uendret.
2. I lagmannsrettens dom gjøres den endring at inndragningsbeløpet settes til 2 000 000 – tomillioner – kroner.

- (43) Dommer **Bergsjø:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (44) Dommer **Østensen Berglund:** Likeså.
- (45) Dommer **Ringnes:** Likeså.
- (46) Dommer **Webster:** Likeså.
- (47) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. I tingrettens dom, domsslutningens punkt 1, gjøres den endring at A dømmes for overtredelser av lotteriloven § 17 andre ledd, jf. første ledd, jf. § 6 første ledd, jf. straffeloven § 15, og alkoholloven § 10-1 første ledd, jf. § 1-4a, jf. straffeloven § 15. Angivelsen av overtredelsen av tolloven forblir uendret.
2. I lagmannsrettens dom gjøres den endring at inndragningsbeløpet settes til 2 000 000 – tomillioner – kroner.